

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਬਲਵੰਤ ਰਾਏ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 19035 ਜਾਂ 1 196

10 ਸਤੰਬਰ 1997

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—Art. 226/227—ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਨਿਯਮ, 1981—ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਬੈਨੀਫਿਟ ਸਕੀਮ, 1992—ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ/ਅਸਤੀਫਾ—ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਯੋਗ ਨਹੀਂ-ਸਕੀਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। T ਉਸਦਾ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।" ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਸ ਸਾਲ (ਪਾਈ ਸਾਲ) ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਕਲਾਜ਼ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਹੈ, ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ" ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 30 ਮਾਰਚ, 1991 ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1992-93 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਏ.ਜੀ. ਮਸੀਹ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ।

ਡੀਵੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੰ. 4.

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ 23 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ? ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਜ਼ੁਆਬਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ 1991 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1979 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਨਿਯਮ, 1981 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਬੈਨੀਫਿਟ ਸਕੀਮ, ਫਾਈਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਕੀਮ 5 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 25 ਮਈ, 1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਲਪ 7 ਅਗਸਤ, 1992 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। T¹ ਉਸ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, - ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ,

1993. ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਮਾਈਡਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਈਡੀਜ਼ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਹਿੱਟ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਥਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ "ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਨੇ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ।" ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਵੀ ਭੇਜੇ। ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਕ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਅਵੈਧ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਤਰਸ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਪੈਨਸ਼ਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲਾਭ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(3) ਜਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰ-ਆਤਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ "27 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 30 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ” ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੈ ਪਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਮਈ, 1992 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਅਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ “ਇਸ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ” ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1992 ਅਤੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 27 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/ਐਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਸਕੂਲ ਦੀ ਹੈੱਡ ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਪਲੀਕਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ।

(7) ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ- ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ?

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਨੈਕਸਰ ਆਰ-4/1 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ "ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 27 ਮਾਰਚ 1991 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਹੁਣ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਕੂਲ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮੇਰਾ 20 ਮਾਰਚ, 1991 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ 27 ਮਾਰਚ, 1991 ਤੋਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।” ਅਸਲ ਚਿੱਠੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 'ਅਸਤੀਫਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ- ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(9) ਜਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਈਮਾਨਦਾਰ ਵਰਕਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਅਤੇ "ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਨੂੰ "ਛੱਡਣ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਪੁਸ਼ਤਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

“ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ , — ਵਿਡੀਓ ਮੈਨੇਜਰ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ, 1991 ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਅਧਿਆਪਕ। ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ।

ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1992 ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ।

(10) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਭਾਗ 1 ਭਾਗ I ਦੇ 7.5 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1] ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।" ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਹੈ। ਸ਼ਿਰਵ*। ਕਲਾਜ਼ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਸ ਸਾਲ (ਪਾਈ ਸਾਲ) ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਕਲਾਜ਼ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਹੈ, ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ" ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 30 ਮਾਰਚ, 1991 ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਧਾਰਾ 4 ਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Shangara Singh V. The State of Punjab & others 163
(Jawahar Lal Gupta, J.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 1992-93 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਯੋਗਦਾਨੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਿਤ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15 ਮਈ, 1992 ਤੋਂ (ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ @ 12% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 5,000/-।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਮਹਿਕ

Shangara Singh V. The State of Punjab & others 165
(Jawahar Lal Gupta, J.)

